

DUHOVNO ŽIVLJENJE V OBČINI

Projekt: Dvigalo

"Cerkev v prvem nadstropju? Je to mogoče?" se pojavi začudenje in nejevera v očeh tistih, ki jim povem, da imamo bogoslužni prostor v prvem nadstropju. Navajeni smo stereotipne podobe cerkve z zvonikom in to na trdnih tleh (razen v Posočju!). Da je nekoč v srcih gorela želja po taki "pravi" cerkvi v Račah, boste potrdili mnogi, ki ste preživljali sedemdeseta leta in oblikovanje župnije z gradnjo bogoslužnega prostora in župnijskega doma. Takrat je gorela želja počasem bogoslužnem prostoru, kot ga je določila takratna oblast, zadaj pa naj bi nastala "prava" cerkev z zvonikom.

Vendar je ustanovitelj in prvi graditelj moral na bolj pomembno in odgovorno dolžnost na škofiji. Želja in misel na kaj drugačnega pa je počasi bledela.

Pridobivanje dovoljenja za izgradnjo bogoslužnega prostora v Račah je trajalo celo leto z znanim zborom občanov. Vendar se oblastniki niso mogli izogniti klavzuli ob izdaji dovoljenja, da lahko gradijo "na temelje prvotne stavbe", ki je bila dolga dvajset in široka sedem metrov. Pokojni Jože Požauko je ob tem rekel: "Če so nam že določili meje v zemlji, nam jih v zraku ne morejo", zato je postavil bogoslužni prostor v prvo nadstropje in ga po vsej dolžini na dvorišni strani razširil za dva metra. Na sosedovo stran tega ni mogel narediti, ker bi prostor segal čez mejo. To je zgodba o cerkvi v prvem nadstropju in odgovor na vprašanje: zakaj?

Vsako leto smo organizirali srečanje bolnih in ostarelih faranov, od ustanovitve župnijske KARITAS je to v tem okviru. In do letos smo uporabljali "dvigalo na kruh" za tiste, ki sami niso mogli po stopnicah: dva močna moža ali fanta sta osebo, sedečo na stolu, dvignila in zanesla v cerkev po stopnicah. O dvigalu smo razmišljali že ob graditvi prizidka leta 1981, vendar je bilo takrat to nemogoče uresničiti. Lansko jesen pa smo postavitev osebnega dvigala na seji župnijskega sveta sprejeli kot prednostno nalogo.

Pridobivanje ponudb je bilo zelo pestra zadeva in ponudbe so prihajale dokaj hitro in se gibale v razponu od štiri do deset milijonov. Ker imamo nekaj inženirjev v krogu naših članov župnijskega sveta in njihovih sozakoncev, so kot eksperti izbrali ponudbo "Duolifta", ki je glede na opremo bila ustrezne kvalitete in cenovno najbolj ugodna. Po avansu in sklenitvi pogodbe smo čakali pomlad, ki je bila dokaj muhasta in smo komaj proti koncu marca uspeli skopati in zabetonirati temelje jaška. Dogovorili smo se, da bo dvigalo delovalo prvega maja in ob župnijskem žegnanju ga bomo blagoslovili. Žal izvajalec, ki je bil na žegnanju, tega ni izpolnil, zato je obljubil, da bo za enako ceno postavil panoramsko dvigalo namesto zaprtega, kot je bilo opredeljeno v pogodbi. Obljubo bi naj izpolnil do župnijskega dneva koncem maja. Toda tudi ta obljuba ni bila izpolnjena. Dvigalo je sicer bilo postavljeno in je prepeljalo prve potnike, vendar se je konec vlekkel in vlekkel skozi počitnice v pozno jesen. Težava je tudi to, ker zadeve niso bile narejene v skladu z določili pogodbe in strokovno ustrezno. Dvigalo smo sicer

blagoslovili, vozi nas lepo in varno, zadeve pa še vedno niso popolnoma zaključene.

Ob tem ne razumem mnogih reči. Kako lahko krojač izdelava obleko drugače kot sta se s stranko dogovorila? Kako ne more upoštevati preventivnih delov izvedbe celote? Kako lahko presliši opozorila ljudi, ki zadeve poznajo in dela naprej po svoje? To so vprašanja, ki so v tem našem času aktualna v gospodarstvu. Ne razumem človeka, ki ti lahko pogleda v oči, kljub temu, da je prelomil dogovor, da ni izpolnil obljube. Če večkrat kaj slišim o raznolikih krizah v gospodarstvu in če povsod tečejo zadeve na tak način, potem se samo čudim, kako še sploh kaj stoji.

Eno veliko in pogumno spoznanje je kljub tem mnogim težavam zasijalo v naši župniji. Vi, ki hodite v cerkev in potrebujete dvigalo, ste se izjemno žrtvovali. Vaši darovi in prispevki so me presenetili, nobenega projekta doslej še nismo tako uspešno izvedli kot tega, pa smo doslej naredili velike in dragocene reči.

Sama simbolika dvigala, ki nas pelje navzgor, ima tudi svoj pomen. Vse zadeve v naši župniji nas želijo dvigniti navzgor, k Bogu. Namenjene so našemu odpiranju v božji svet, v razsežnost presežnega. S tega vidika tudi skušajte vsi razumeti delo in ustvarjanje župnika, župnijskega sveta, karitas, Kolpingove družine, kulturnega društva in še vseh drugih dejavnosti. Vse je namenjeno Bogu, ki bi se naj uresničil v našem vsakdanjiku, da bi bolj polno in lažje živeli.

Pripravljamo se na praznovanje Jezusovega rojstva. Adventni čas nas kliče k poglobitvi našega pogleda. Poglejmo vase, izravnajmo še mi naše življenjske steze, zapolnimo razpoke in prepade med sabo, naj vznikne dobrohotna ljubezen v vseh naših odnosih, da se bo Bog lahko ponovno rodil v naši noči, ki se bo spremenila v dan.

Vsem občanom in faranom želim blagoslovljeno praznovanje Gosподovega rojstva in miru ter sreče v prihodnjem letu!

Mirko RUŽIČ, župnik

Povabilo na božični pohod

Božični pohod z baklami iz Planice do Frama je postal že tradicija. Zato vas tudi letos vabimo, da se z baklo, toplo obutvijo in seveda mokrim okrepčilom oglasite med 21. in 21.30 uro pri Uranjekovih na Planici, z namenom, da skupaj ujamemo prazničnost božičnega svetega večera.

Končna postaja pohoda bo tudi tokrat cerkev sv. Ane v Framu, kjer boste prejeli zaslužen topel napitek (čaj in kuhano vino), da se boste lahko ustrezno pogreli pred polnočno slovesnostjo.

Organizator pohoda je Boris Uranjek, Planica 6 (tel.: 02/601 44 51).

Vidimo se 24.12.2004 v soju bakel!

SPOZNAVAMO DELO DRUŠTEV

KOLPINGOVA DRUŽINA SV. JOŽEFA DELAVCA

RačeFest 2004

RačeFest 2004 so začeli načrtovati člani Kolpingove družine sv. Jožefa Delavca že ob zaključku RačeFesta septembra preteklega leta. Skupna ugotovitev je bila, da je ta festival krščanske duhovne ritmične glasbe uspešno privabil številne ljubitelje domače sodobne duhovne glasbe.

Letos je ta festival potekal že tretjič v organizaciji Kolpingove družine Rače, gostitelj je bila Občina Rače-Fram. K sodelovanju so uspešno privabili sponzorje in donatorje.

Organizatorji so pripravili pester program in k sodelovanju pritegnili številne sodelavce. Prireditev je Tadej Vindiš predstavil na Radiu Ognjišče, v Družini, Sončni pesmi, na Radiu Maribor, Radiu Štajerski val, TeleM. Povsod je ob številnih koristnih informacijah posredoval tudi prijazno vabilo za udeležbo.

Zanimiva in vabljiva je tudi inernetna stran na naslovu www.racefest.net, kjer je objavljeno vse o RačeFestu, predvsem pa mnogo fotografij, ki zgovorno pričajo o festivalu.

Številni prepoznavni plakati so vabili že tri tedne pred prireditvijo, program je ponujal širok izbor za ljudi različnih starosti in interesov.

Dan pred začetkom festivala so postavili oder na notranjem dvorišču, velik oder na zunanji strani (nekateri nastopajoči so menili, da na takem odru nastopajo samo največje zvezde), lutkovni oder na zelenici - zahodna stran gradu ter številne stojnice, ki so bile namenjene dejavnostim otrok, Karitas, promocijska mesta za nastopajoče skupine.

V soboto, 4. septembra, so v zgodnjih jutranjih urah potekala še zadnja pripravljala dela.

Že pred začetkom je grad Rače zaživel. Prihajali so izvajalci duhovne ritmične glasbe in njihovi sodelavci.

Ob 12.30 se je odprl RačeFest 2004 z okroglo mizo, na kateri so sodelovali: Tadej Sadar - glasbeni urednik na radiu Ognjišče, Peter Januš - pevec, Judita Kavčnik - glasbenica, Branko Umek - založba VOX, Mirko Ružič - župnik v Račah, moderator p. Branko Cesnik. Pogovor je tekel o najzgodnejšem srečanju posameznikov z duhovno ritmično glasbo. Ugotovili so, da so se s to glasbo srečali v župnijski cerkvi, v skupinah mladincev ob igranju na kitaro. V začetkih je bila pomembna pesmarica Zapojmo, bratje; napisana je bila za spremljavo s kitaro. Mirko Ružič se je s to glasbo srečal v Parizu.

Odprli so temo, ali duhovna ritmična glasba spada v bogoslužje ter jo v tem sklopu pogovora pustili odprto.

Spregovorili so o vprašanju tekmovalnosti ter o denarnih sredstvih, ki so potrebna za izvajanje, snemanje te glasbe.

P. Cesnik je posredoval ugotovitev lastne raziskave, da se mladi zbirajo v cerkvi tam, kjer je glasba.

Menili so, da slovenski prostor ni prenasičen z duhovno glasbo, ta glasba se naj razvija in dosega kvaliteto, saj ponuja eno od možnosti, kako biti mlad v cerkvi.

Ob 14.00 se je začela sveta maša, ki jo je vodil župnik Mirko Ružič s še petimi duhovniki. Posebej je bila poudarjena želja, da bi duhovna ritmična glasba rasla in plemenitila naše življenje. S petjem je obogatila daritev skupnost Emanuel.

Ob 15.00 je na notranjem dvorišču potekal (Ne)Akustični oder, na katerem so nastopili Živa voda, Matjaž Knez, Dominik.

Ob 16.30 Rock koncert in nastopajoči: Krik, D:O:M., Nova zapoved, Heart Rock, Novo svitanje (Hrvaška).

Ob 19.00 Jazzy koncert ter pevki: Judita Kavčnik s skupino ter Julija.

Ob 20.00 Peter Januš (Idol 2003).

Ob 20.30 Skupina Svetnik s promocijo prvenca.

Ob 21.00 Rock koncert in skupine: Sve boje ljubavi (Hrvaška), pater Janez Ferlež ter Wokabaut (Avstrija).

Na akustičnem odru je program povezovala Dragica Sternad Pražnikar, na zunanjem odru Mateja Feltrin Novljan in Blaž Lesnik.

Nastopajoče skupine in pevci so navdušili številne mlade in tiste po srcu, da so zaplesali in nekatere že znane pesmi skupaj z njimi zapeli. Prav to daje mladim glasbenikom in avtorjem nov polet in veselje. Srečali so se znanci, spletla nova znanstva in prijateljstva. Kot rojaki smo bili posebej ponosni na avtorje in izvajalce prve zgoščenke skupine *Svetnik* z naslovom *Kako v 10. dneh postati svetnik*.

RačeFest ima svojevrstno posebnost - prireditev poteka brez alkohola. Dokaz več, da so mladi in mladi po srcu lahko veseli in zadovoljni tudi brez alkohola.

V času festivala so v grajski kapeli člani Jezusove straže in številni obiskovalci počastili Najsvetejše.

V sklopu festivala je od 15. do 20. ure potekal tudi otroški kotiček. Tu so lahko otroci likovno ustvarjali, barvali, se igrali in peli. Animatorica je bila Tea Vindiš s sodelavci.

Posebej je navdušil lutkovni oder v izvedbi Lutkovne skupine iz Rač, ki jo vodi Mateja Belca. Predstavili so se z igrico *Muca Copatarica* in za nekoliko starejše z igrico *Netopirji najdejo svoj dom*. Oder z lutkami na travnati površini je skupaj z mladimi gledalci, njihovimi starši, babicami in dedki zaživel in se strnil v prijetno doživetje. Sceno je pripravila Nevenka Gorinšek, za glasbeno ozadje je skrbel Matjaž Belca.

V gradu v Račah je bila odprta razstava etnološke zbirke.

Zaključek festivala RačeFest je bil posebej prepričljiv. Na odru so se zbrali mladi glasbeniki številnih skupin, ki so nastopili na odrih in skupaj zaigrali in zapeli festivalsko pesem Skupaj smo močni.

Zgoščenko s to pesmijo so organizatorji kot spomin na sodelovanje na festivalu duhovne glasbe podarili nastopajočim in sodelavcem pri pripravi in izvedbi festivala.

Za načrtovanje, pripravo, usklajevanje, razporeditev in izvedbo številnih nalog so k tej obsežni in zahtevni nalogi

pristopili številni sodelavci, člani Kolpingove družine sv. Jožefa Delavca, številni prizadevni krajani, ljubitelji duhovne ritmične glasbe in prijatelji mladih. V eno so združili moči ljudi, ki z veseljem soustvarjajo življenje v tej skupnosti, dajejo svojo energijo, predvsem pa čas.

Trenutke časa smo v objektiv ujeli fotograf Mirko Nidorfer ter Mateja in Cvetka Belca (glejte hrbtno zunanjo stran Novic - op. ured.). Mnoge besede pohvale in kritike se bodo pozabile, ostal pa bo neizbrisen spomin v vsakem izmed nas. Nosili ga bomo s seboj, le včasih se bo nenadejano prebudil in začutili bomo prav tisto občutje, katerega smo nevede shranili prav zase.

Odzivi na internetu po festivalu:

(zapise zaradi avtentičnosti izjemoma objavljamo brez jezikovnih popravkov in prevoda - op. ured.!)

• **Timo23:**

S strani skupine Nova zapoved, bi res rad pohvalil vse organizatorje! Res iz srca vse čestitke in naj vas Bog blagoslovi kar delaste, saj mislim da vsak ki pride v Rače, gre domov zdraviran z pozitivnim napojem (vsaj Novi zapovedi se to dogaja)!

• **Agent:**

Na Račefestu sem bil prvič in lahko rečem, da mi je zelo polepšal ne samo dan, ampak teden.... Srečal sem izredno veliko znancev ter spoznal veliko novih ljudi.

• **Pika:**

Bilo je ZAKON! Dons se mi je ves čas pelo pri maši, ampak ne ob orglah:), temveč kitari; Svetel plamen ...

Mal boljjo mišice, pa še kakšno uro spanja bo treba nadoknadiť.

• **Mojcy:**

Ja, tako težko pričakovani Račefest je za nami...

Imela sem se super...uživala sem 100 na uro, srečala sem veliko prijateljev in znancev...

• **Cipora:**

Vse pohvale organizatorjem, resnično so vredni vsega občudovanja, kar se tiče oblikovanja prostora in programa. Vidi se, da so vložili veliko truda in energije.

• **Matijat8:**

Super je, da Račefest sploh je in da so organizatorji vložili veliko osebnega truda za izpeljavo tako obsežnega projekta. Program je zelo raznolik, pester; za vsakega se najde kaj. Prostor je zelo dober; označbe prostorov in zavarovanje je bilo profesionalno. Spremljevalna ponudba - COOL. Medijsko ste stvar enkratno pokrili. Čestitam vsem, ki ste kakorkoli prispevali k pripravi in izvedbi, ter na koncu imeli toliko moči, da ste ob odhodu obiskovalcev imeli še toliko energije, da ste sami pospravljali mize, pobirali smeti... Upam, da ste šli zadovoljni spat!!!

• **Nikola Uroić:**

Albin (Novo svitanje) nam je komentirao kako je u Hrvatskoj teško pronaći ovakav stage i tako dobru tehniku, te da im je uistinu bio užitek svirati. Sanja također nije skrivala oduševljenje pa je još na pozornici pohvalila organizatore i zaželjela im još puno ustrajnosti budući da "... mi u Hrvatskoj nemamo ovakav koncert!"

Prizor ispred tvrđave Rače doista je bio impresivan. Ogromna pozornica na kakvoj imaju priliku svirati samo renomirane hrvatske estradne grupe bila je opremljena sa dva videozida, prekrasnim svjetlosnim efektima, hrpom zvučnika i profesionalnim digitalnim mix pultom. Vizualan dojam teško može biti kompletan dok se ne začuje zvuk koji je pružila sva ta mašinerija pogonjena odličnim glazbenicima koji su se izmjenjivali na pozornici svirajući 100% uživo! Jednom riječju fenomenalno, a kad tome pridodate još i nedostatak komercijalnih nota, ostaje vam samo dobra duhovna rock svirka - što se u hrvatskoj više uistinu nigdje ne može čuti.

• *Sve boje ljubavi:*

"Nama je zapravo čast da možemo svirati na ovako odlično organiziranom festivalu!"

Bilo je zaista lijepo uživati u cjelodnevnom druženju sa pravom duhovnom rock glazbom i tako slaviti Gospodina. Premda nas je čekao dugi put do kuće nije nam ga bilo žao prevaliti jer se zaista isplatilo. Iz tog razloga već sad pozivamo sve ljubitelje dobre svirke u živo da se slijedeće godine svakako zapute u Rače.

Vir: www.mladi.net ; www.soncnapesem.ognjisce.si ; www.forum.ogenvkosteh.net ; www.duhovna-scena.com

Pripravila: Cvetka BELCA

DRUŠTVO UPOKOJENCEV RAČE

Počitnice članov DU Rače - kako zanimivo in koristno smo jih preživeli?

Letošnje poletne počitnice 2004 smo mnogi upokojenci DU Rače preživeli aktivno in razgibano. Razlog za to je bila dokončna obnova našega doma, ki je v času letošnjih poletnih počitnic dobil dokončno podobo.

Najvztrajnejši člani smo si torej zadali cilj, da bo konec poletja tudi konec celovitega obnavljanja doma DU Rače. Naš cilj je postal realnost! Pomembno je bilo, da je vsaka stvar, ki smo jo naredili, bila narejena tako s srcem kot z rokami.

Pri tem projektu bi radi ponovno izpostavili župana naše občine Rače - Fram, Branka Ledineka ter se mu zahvalili. Brez njega in njegove pomoči dom ne bi bil to, kar je sedaj. Brez njega bi bila to še vedno baraka, sestavljena iz starih sten, brez kakršnegakoli življenja. Župan nam je vedno znal prisluhniti in nam pomagati uresničiti naše želje, zato smo mu iskreno hvaležni.

Naši aktivni člani društva so 10.11.2003 ob 9.00 uri pričeli s popravilom in prenovitvijo velike dvorane v domu DU Rače:

• Popravilo poda je trajalo tri dni. Pomagali so: Ivan Leva, Janez Koren, Srečko Rakar, Boris Bratuša, Janko Bauman, Albert Pipenbaher, Franc Pernat in Jože Krajnc.

• Vsa plesarska dela je ob pomoči gospodarja doma Janeza Korena in Rudija Maleja opravil Vinko Čuček.

- Iverico so položili Jože Kmetec, Jože Kranjc, Albert Pipenbaher, Srečko Rakar in Janez Koren.
- Linolej sta položila Marija Pauman in njen sin.
- Nabavo in montažo novih luči je organiziral Jože Krajnc, izvajalec je bil Mirko Robar iz Gorice.
- Barvanje podstavkov za mizo so dne 18.08.2004 opravljali Jože Krajnc, Albert Pipenbaher, Janko Bauman in Janez Koren.
- 20.08.2004 so Tone Fideršek, Ivan Leva, Jože Krajnc in Janez Koren sestavljali in montirali mize.
- Za barvanje in namestitvev žlebov je poskrbel Vinko Čuček, za montažo pa Karel Kosar, Jože Krajnc, Albert Pipenbaher in Janez Koren.
- Po končanem delu v veliki dvorani so članice društva opravile čistilno akcijo notranjih prostorov in okolice.

Čistilna akcija
Foto: Marija Pauman

• Zahvala gre vsem, ki so kakorkoli pripomogli k prenovi in preureditvi našega doma, posebno: Francu Kuharju (montiranje stropa in material za montažo. Njegove besede so se nam vtisnile v spomin: "Vse to poklanjam društvu in upam, da sem s svojim prispevkom pripomogel k vašim prizadevanjem za ureditev primernih prostorov za upokojeince"), Tonetu in Mariji Štern (letve), Jožetu in Pavli Štangler (denarna pomoč pri nakupu stolov), Vinku Rašiču (blago za zavese in prte), Elizabeti Žumer (šivanje zaves), Emi Plevnik (čistila), Ivanu Šipku (žlebovi), Danilu Lašiču (popravilo radijskega sprejemnika), Eriki Jovanovič (kozarci).

• V imenu društva se želim zahvaliti tudi KS Rače za finančni prispevek.

28.08.2004 smo imeli člani DU Rače v domu družabno srečanje, kjer so starejše članice dale pobudo za pobiranje prispevkov za nove stole. Hvala vsem, ki so prispevek podarili.

V DU Rače se je letos včlanilo štirideset novih članov, kar je največ, odkar društvo obstaja. To pa je dokaz, da se pri nas stvari spreminjajo in hkrati izboljšujejo.

Sedaj je torej čas, ko lahko člani DU Rače ponosno pokažemo prostor vsem, ki si želijo nekaj druženja, dobre volje in pozitivne energije. To je prostor, ki je za nas, upokojeince, postal "drugi dom". Pridite in se prepričajte; pričakujemo vas vsako nedeljo od 14.00 ure dalje.

Avtorica tega prispevka, sicer nesporna gonilna sila aktivnosti v domu upokojeencev v Račah, za objavo nikakor ni želela priložiti kakšne fotografije, iz katere bi bilo razvidno, da je ona "glavna". Pa se je našel nekdo, ki meni, da si Slavica, čeprav ji tu in tam pod noge prileti tudi kakšno poleno, zasluži pohvalo in nam je tako fotografijo prinesel (op. ured.) Torej, naj se vidi, da je napočil čas, ko je dvorana pripravljena!

Veseli in zadovoljni smo, da je za nami še eno uspešno leto. Vsem, ki ste nam pri tem pomagali in vsem našim članom pa želim v imenu upravnega odbora in v svojem imenu srečno in zdravja polno novo leto 2005.

Slavica KOREN

RIBIŠKO DRUŠTVO RAČE

Zaključek ribolovne sezone

Pride čas, ko se začne narava počasi, a zanesljivo spreminjati. To ribiči najbolje vemo, ker smo z naravo tesno povezani od zgodnje pomladi do pozne jeseni.

Tudi ribiči iz Rač se sprijaznili z dejstvom, da je vsega lepega enkrat konec. Zaključili smo ribolovno sezono z 31.10. za ulov krapov, v novembru pa je še dovoljen ulov plenilcev. Ni pa konec skrbi za urejevanje ribnikov in njihovega okolja, skrb za obnovitev ribjega življa in razne administrativne zadeve okoli zaključka sezone. Po podatkih gospodarskega odbora je bilo v mesecu oktobru vloženih cca 4000 kg krapa za naslednjo sezono.

Ribiči morajo izpolniti ribolovnice s podatki ulova (kos, teža, število lovnih dni) in jih vrniti do 24. decembra. V tem mesecu je rok plačila dajatev za RZS, ZRD in RD Maribor. Pričenjajo se priprave na letni občni zbor ribičev v mesecu januarju prihodnjega leta. Po zboru pa se prično izdajati ribolovnice vsem ribičem, ki so poravnali obveznosti do zveze in društva, kajti s 1. marcem se ribolovna sezona zopet pričinja.

Opravili smo še preostala ribiška tekmovanja, ki so bila planirana za to sezono:

- Rebernikov memorial (26.09.2004) v spomin na dolgoletnega predsednika RD Rače,
- tekmovanje za Martinovo gos 06.11.2004 (s tem ribiči prispevamo k praznovanju Martina, ko iz mošta nastane vino),
- tekmovanje članov IO in komisij, 14.11.2004, ki je

potekalo v izredno težkih vremenskih razmerah, ko je 8 najbolj navdušenih ribičev vztrajalo v tri urni tekmi.

Posebnost tega dogodka je izreden ulov zmagovalca Ivana Šipka, ki je sam ulovil za 75 kg rib, kar je rekorden ulov.

Ob zaključku ribolovne sezone vam predstavljamo delovanje naše ribiško čuvajske službe. Predstavil nam jo je ribič čuvaj in kontrolor Vidko Vidovič. Slednji meni, da je bila minula sezona našega društva zelo uspešna, ker so naši ribniki dobro založeni s konzumnimi ribami - od ciprimidov do salmonidov. To je tudi dokazal obisk ribičev domačinov in dnevničarjev.

Naša kontrolno-čuvajska služba je delovala zelo dobro. Izvršeni so bili redni obhodi, tako podnevi kot ponoči. Dogajali so se sicer manjši prekrški ribičev, ki pa so bili z obojestranskimi pogovori tudi uspešno rešeni. Nočni obhodi ribnikov so se vršili tudi s pomočjo Policijske postaje Rače, zaradi prepovedanega nočnega ribolova, krivolovcev in ostalih nočnih nepovabljenih gostov. Morda je res, da bi se nočna čuvajska služba morala še pogosteje opravljati.

Vsi skupaj upamo, da bo nova sezona tudi uspešna, vsem ribičem pa želimo veliko ribiškega uspeha in dober prijem.

Ob bližajočih se praznikih želimo vsem članom društva in ostalim krajanom vesele božične in novoletne praznike.

Dober pijem!

Valter FEGUŠ,

predsednik komisije za izobraževanje

OO RK Rače

Memoriam: Hinko Mohorič

Letos poleti, natančneje 23. avgusta, smo se poslovili od našega dolgoletnega člana in nadvse dragocenega sodelavca Henrika Mohoriča.

Bil je preprost človek, ki je imel rad ljudi in svoj kraj. Poznal je slehernega krajana in oni njega, za vse je bil preprosto samo "naš Hajna". Ne poznam človeka, ki bi se tako razdajal v najrazličnejših društvih, ki bogatijo človeško družbo. Bil je krvodajalec, aktivni član našega Rdečega križa, ribič, gasilec in športnik. Njegovo prostovoljno delo smo v Rdečem križu izredno cenili. Leta in leta je v mrzli zimi nosil koledarje in s tem zbiral prispevke za našo dejavnost. Verjemite mi, da to ni lahko in moraš verjeti v svoje ideale, da se lahko tako izpostavljaš za druge ljudi.

Z žalostjo smo spremljali njegovo hudo bolezen in nemočno opazovali njegovo trpljenje. Izgubili smo človeka, ki se mu s spoštovanjem globoko klanjamo.

Iskreno ga bomo pogrešali!

V imenu Občinskega odbora Rdečega križa Rače:

Olga BOROVIK

Razmišljanja

Staro leto se nezadržno poslavlja in tu je december, ves prazničen in v pričakovanju nečesa novega.

December je mesec, ki nam predrami čustva, da se poglobimo vase, da poiščemo dobroto in mir v sebi. Pri tem je prav, da se zavedamo, da je med nami veliko ljudi, ki s strahom pričakujejo novo leto, ki so obupani, osamljeni in potrebni pomoči. Naj bodo v naši državi še take ali drugačne spremembe, med nami bodo še vedno tudi revni; ti so po svetu vedno bili in tudi vedno bodo.

Dobrodelnost ljudi in delovanje humanitarnih organizacij je sedaj potrebno bolj kot kdaj koli prej, saj je socialna stiska med ljudmi prevelika, pa naj si to priznamo ali ne.

Sedaj so nekateri v tem novem časovnem obdobju tako hitro obogateli, drugi pa so žal vedno revnejši. Vzroke in odgovore na takšna vprašanja bodo morali poiskati politiki, ekonomisti in sociologi.

Mi, navadni občani, pa bomo veliko naredili že s tem, če bomo odprti in strpni drug do drugega, če si ne bomo zatiskali oči pred stisko sočloveka v naši družbi. Bodimo solidarni, s svojimi že tako skromnimi prispevki pomagajmo humanitarnim delavcem, da bodo lažje izvajali programe pomoči, da bo lepše vsem, tako tistim pomoči potrebnim kot nam, ki jim skušamo pomagati.

Zavedajmo se, da je humanitarna dejavnost vrednota, ki bogati vsako civilno družbo!

Olga BOROVIK

ČEBELARSKO DRUŠTVO RAČE

Znova zelo aktivni

Aktivnosti čebelarjev Čebelarskega društva Rače v drugi polovici leta 2004

23. septembra 2004 smo imeli slovenski čebelarji javno protestno zborovanje pred poslopjem vlade Republike Slovenije v Ljubljani.

Protestni shod smo organizirali v podporo vodstvu ČZ Slovenije pri njenem prizadevanju za ureditev statusa čebelarja in s tem tudi do upravičenih subvencij za rejo in zaščito kranjske čebele.

Iz ČD Rače se je protestnega zborovanja udeležilo enajst članov, vključno s praporščakom. Pričetek shoda pred vladno palačo je bil točno opoldne.

Spregovoril je predsednik ČZ Slovenije in osvetlil probleme in neizpolnjene obljube vlade ter se osredotočil na potrebo po ohranitvi in razvoju slovenskega čebelarstva.

Po govoru predsednika ČZ Slovenije so svoje poglede na perečo problematiko in možne rešitve predstavili še regijski predsedniki čebelarskih zvez, tudi mariborski, g. Pušnik. Vsi so argumentirano dokazovali in zahtevali od vlade izdatnejšo podporo čebelarstvu, predvsem za namene zdravstvene oskrbe, izobraževanja, pospešene zaščite ter vzreje avtohtone

pasme kranjske sivke v mednarodnem pomenu. Veliko bi morali doseči tudi na polju ekološke pridelave in tehnologije čebelarjenja. To pa je opravičeno in povezano z velikimi vlaganji, ki jih mora delno zagotoviti tudi država. Taka je praksa tudi v večini držav, članic evropske zveze.

Na koncu je spregovoril tudi minister dr. Milan Pogačnik, ki ni dal nobenih obljub za leto 2004 in spričo tega seveda ni bil deležen odobravanja prisotnih.

Pred poslopjem vlade je protestiral tudi predsednik ČD Rače Franc Hergan; foto: Matej Družnik, Delo

Protestno zborovanje se je končalo zelo mirno, z njim pa smo pokazali, da smo slovenski čebelarji potrpežljivi in kulturni snovalci prihodnosti in da ne zahtevamo za nas nič več, kot nam po kodeksu združene Evrope upravičeno in nujno pripada, če hočemo biti v podporo zdravemu razvoju kmetijstva, gospodarstva in zdrave, neoporečne prehrane.

Ob vstopu Slovenije v EU smo čebelarji imeli veliko dela in mnogo dela nas še čaka. Izdelati smo morali splošni popis čebelnjakov (velja tudi za neorganizirane čebelarje); sedaj imamo vse čebelnjake oštevilčene in vnesene v register podatkov pri Ministrstvu za gozdarstvo, kmetijstvo in prehrano. V bližnji prihodnosti moramo končati še označevanje in registracijo stojišč za prevoze enote, podprto s pašnim redom. Upamo, da bomo to opravili do konca leta 2004 in s tem zadostili predpisom, ki nam jih nalagata pristojno ministrstvo in evropska skupnost. Nadejamo se, da bomo vzporedno z novo organiziranostjo vzbudili tudi pozornost in pridobili zaupanje pristojnih institucij in bomo posledično obravnavani bolj enakopravno pri odmerjanju subvencij za razvoj naše dejavnosti.

Stanislav CVETKO

Želimo vam smeha,
na kupe pisem, prazničnih voščil in pošlbov.
Želimo vam toplega zavetja, jedil in pijač,
duševni mir, svobodo, prijateljstvo in ljubezen.
Bodite zdravi,
vesel božič in vse dobro v novem letu!

KS Rače

LOVSKA DRUŽINA RAČE

Lovci in učenci OŠ Rače smo trgali koruzo za potrebe zimskega krmljenja divjadi

Čas jeseni je čas, ko pospravimo iz njiv pridelke. Lovci Lovski družine Rače imamo več krmilnih njiv, na katerih gojimo v glavnem koruzo. Z njo v zimskih dneh krmimo divjad in predvsem fazane. Ker zelo dobro sodelujemo z OŠ Rače, se mi je porodila zamisel, da bi nam lahko učenci te šole, ki so se že velikokrat izkazali s svojo marljivostjo, priskočili na pomoč pri spravljanju koruze. Brez odlašanja sem poklical šolo. Na klic se je odzvala pomočnica ravnateljca, Zdenka Puhar. Mojo pobudo je sprejela z velikim odobravanjem in načelen dogovor je bil sklenjen. Na dogovorjen dan Puharjeva zaradi bolezni na žalost sicer ni mogla biti prisotna, zato je njeno nalogo prevzela učiteljica Marija Zavernik, s katero smo zaradi tradicionalnega sodelovanja v čistilnih akcijah v preteklih letih prav tako že stari znanci. Družno sva postavila datum te akcije in sicer 12.11.2004.

Tega dne sem se zelo veselil, žal pa nas je pričakal turoben jesenski dan, kljub temu pa vremenske razmere otroške zagnanosti niso prav nič zmotile. Ob dogovorjenem času je prišlo petnajst učencev in imenovana učiteljica. Urne roke so se hitro in pogumno lotile dela, vmes pa je odmevalo živahno pogovarjanje, ki je dvigovalo moralo, tako da sivine dneva sploh nismo več opazili. In, poslušajte tole: v pičlih treh urah je bila koruzo pobrana in varno spravljena na prikolico! Moram povedati, da smo potrgali in zličkali 1000 kg koruze, kar ni mačji kašelj. Nekaj zaslug za to gre tudi moji mami, ki nam je spekla odlično potico, s katero smo se že kar med trganjem malce posladkali. Po končanem delu pa smo sedli k zasluženi malici in otroci so mi obljubili, da bodo znova prišli prihodnjo pomlad, ko bo - predvidoma v začetku aprila - ponovno organizirana naša vsakoletna čistilna akcija (takrat bodo, upam, uspele tudi fotografije, ki so sedaj zatajile).

Naj poudarim, da je imela ta akcija pobiranja koruze tudi širši pomen. Otroci so spoznali, da lovci med drugim skrbimo za divjad v zimskem času in da potrebno hrano za krmo pridelamo sami. Če pa smo s to nalogo v katerem izmed otrok morda prebudili rahlo speče delovne navade in vlili kanček samozavesti, da zmorejo, česar se lotijo, je to gotovo samo dobrodošlo.

Na koncu bi se rad še enkrat zahvalil učiteljici Mariji Zavernik, da je prevzela to nalogo in da je zanjo navdušila kar lepo število otrok, ki jim seveda gre prav tako velika zahvala in pohvala. Otroci, ne morete si predstavljati, koliko sta nam pomenili tako vaša pridnost kot tudi vaša prisotnost! Hvala vam in hvala vsem skupaj!

Drago VEŠNER,
referent za kulturo in prireditve

Ko si tlakujemo pot, po kateri hodimo,
se spomnimo na stezo, kjer smo bili srečni.